

અજ્ઞાત કર્તૃક “શ્રી ગિરનાર ચૈત્ય પરિપાટી રાસ” સં. વિધાત્રી વોરા

ગિરનારતીર્થની યાત્રાના પ્રસંગવર્ણનનું વિ.સં. ૧૬મી સદીમાં લખાયેલી પ્રતિનું જ આ પશુ કાવ્ય છે. એટલે વિષય, વર્ણન સામગ્રી અને વર્ણનપદ્ધતિમાં સ્વાભાવિક રીતે જ સામ્ય અનુભવાય છે. છતાં પાટણની શ્રી સંઘ જૈન ભંડારની અને અમદાવાદની લા.દ. ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિરસ્થ પુણ્યવિજયજી ભંડારની અનુક્રમે નં. ૩૧૩૨ અને ૮૬૦૧ની ‘ગિરનાર ચૈત્ય પરિપાટી’ ની સાથે સાથે આ કાવ્ય વાંચતાં અને કથાવસ્તુ મેળવતાં પ્રસ્તુત કર્તાની ઐતિહાસિક વિગતો નોંધવાની સૂઝ અને સાહિત્યિક અભિરુચિ વિશેષ વરતાય છે. કારણ કે જે કડીમાં નોંધપાત્ર સ્થાન આવતું હોય એની ઐતિહાસિક ભૂમિકાનો નિર્દેશ કરવો કવિ ચૂકતા નથી.

કથાવસ્તુ :-કવિ ‘ઉપરકોટ’થી યાત્રારંભ કરે છે. જેમાં ‘તેજલપુર પાશ્વનાથ (તેજપાલકારિત)’, ‘શત્રુજ્યાવતાર - આદીશ્વર’, હમીરને જીત્યાના ઉલ્લેખ સાથે ‘સત્યપુરમંડન મહાવીર’-ને પૂજન અર્ચન કરી, જૂનાગઢની બજારમાં ફરી, તળેટીમાં આવતાં, ધોરીમાર્ગે જમણે હાથે આવેલા નેમિનાથના મંદિરની નોંધ લે છે. ‘સોવ(ન) રેખ (સુવર્ણરેખા-સોનરેખ)’, નદી (કડી ૬); ‘દામોદરકુંડ’ તેમજ ‘કાળમેઘ - ક્ષેત્રપાલના મંદિરે (કડી ૭.) થઈને સુંદર વનરાજી પસાર કરી, ‘અજયક મહેતા (અજયક દંડનાયક ના પુત્ર ‘બાહડમંત્રિએ કરાવેલી ‘પાજ’ સુધી (કડી ૮) કવિ આવી પહોંચ્યા - ૧૦મી કડીમાં બાહડ દે ને ફરીથી ધન્યવાદ આપે છે કે પાજ બંધાવ્યાથી રસ્તો સુગમ બન્યો. કડી ૧૧-૧૨માં રમણીય ઝાડી અને છાંયડીનો સુખદ અનુભવ કવિહૃદયને સ્પર્શ્યો અને ૧૩મી કડીથી કવિએ જાણે પાછો વાસ્તવિકતામાં પ્રવેશ કર્યો, ગિરનાર ઉપરનું ‘કોટ’નું વર્ણન શરૂ કર્યું.

કોટમાંના નેમિમંદિરો, ‘ગજપદ કુંડ’ના જળથી પ્રભુને નવરાત્રી, આંગિરચી, વસ્તુપાળે બંધાવેલા ‘કલ્યાણત્રય (નેમિ) મંદિરે’ કવિ જ્ય છે. ‘ચંદ્રગુફામાં ચંદ્રપ્રભુની ચંદનથી પૂજ કરી, નાગ-ઝરા-મોરઝરાની મુલાકાત લઈ, ‘શત્રુજ્યાવતાર’ મંદિરોમાં પૂજ કરે છે. રાજમતી - રથનેમિના મંદિરે જઈ, ત્યાંથી ‘અંબાજી’ જતાં એની સાથે સંકાળાયેલી અનુશ્રુતિ નોંધે છે. ત્યારબાદ ‘સહસારામ (શિવાવન-સહસારામ)’ થઈને ‘અવલોણા (અવલોકન-ગુરુદત્તાત્રય) શિખરે તેમજ ‘સાંબ (શામ્બ-ગોરખનાથ) ‘અને’ પજૂન (પ્રદ્યુમ્ન-આઘડનાથ)ની ટૂંક જાય છે. ‘સિદ્ધિવિનાયક’ની સિદ્ધિની સ્તવના કરી, રત્નશ્રાવકે બનાવરાવેલા ‘કનકમંડપ’માં (કાંચન બાળાણુક)માં ચાર પ્રતિમાઓને વંદન કરે છે. પાછા નેમિમંદિર (કોટ) જઈ ચૈત્ય પરિક્રમા પૂરી કરે છે.

કવિએ આ કાવ્ય ‘રાસ’ પ્રકારનું બનાવ્યું છે ‘હરખિઈ રાસ રમેસિડ’-કડી ૨૭. કુલ૩૬ કડીનું કાવ્ય છે. કવિહૃદય પ્રકૃતિ સૌંદર્યથી ભાવુક બની જતું લગભગ દરેક કડીમાં અનુભવાય છે, છતાં કડી ૭, ૮, ૧૨, ૧૨, ૧૩, ૧૫, ૨૫ એ માટે નમૂના છે.

કાવ્યનો સમય નોંધતાં કવિ—૬૧મા વર્ષે આસોવદ અમાસનો દિવસ નોંધે છે. સાલ આપી નથી. પ્રતિ વિ.સં. ૧૬મા સૈકાની લખેલી માનવામાં આવે છે. એટલે મોડામાં મોડો વિ.સં. ૧૫૬૧/ ઇ.સ. ૧૫૦૫નું ૫૫૯ રચનાસમય-માટે અંદાજે મૂકી શકાય. લા.દ.ભા.સં. વિદ્યામંદિરમાં નં.૩૨૧૧ ની, ૨૬×૧૧.૧ સે.મિ. પરિમાણની પ્રતિના પથી ૬માં આ રચના છે.

શ્રી ગિરનાર ચૈત્યપરિપાટી રાસ

સવિહ તઈ સરજ્યા, વિવહપુરા જૂનઈ ગઢિ દઈત,
સેહ ઉડીનઈ પણમીઈ પણમીઈ એ, તેજલપુરિ પહુ પાસ-૧

આદિઈ વંદઉ આદિ જિણુ, નાભિનરેસર જાઉ,
સિરે સેતુજય અવતારિઉ સવિહુ તીરથરાઉ-૨

પૂજ કરીઉ પ્રભ આરતીય, વંદિસુ વીરો,
સાયઉરા સિરમંડણઉએ, જિણુ જીતઉ હમીરો-૩

જૂનઈગઢિ જે હાટ હાંડલાં, દિસઈ અતિ ભલિ ઉલિ
ગિરુયા વંદિણિ ચાત્રી અઈએ, ગઢગિરનારહ પોલે-૪

ધુરહિય મારગિ ચાલતાં એ, મનિ ધરી ખડભાડ
જિમણુઈ પાસઈ દેહરીક, તિહિ વસેદ વહ જાઉ-૫

નિરમલ નીર નિહાલીય, દીજઈ ગંગઉ વેખ
ગિરુયા પરવત ઊતરઈ એ, નદીય જ સોવરેખ-૬

આરામઈ રમિ વલતાં એ, હીયડઈ હરખ જ વેગો
કુંડઈ કંચઈ દેહરીય, તિહાં છઈ કાલોમોધા(કાલમેધો)-૭

અંખા-રાયણુ-અંમલીયા, ફલીઆં ફલ અણેરી
જિમણુઈ ઈક જે દેહરીય, તિહિં છઈ સિયેધ કણેરી-૮

પાજઈ પરખઈ આવીઆ એ, હીયડઈ નિશ્ચલ ભાઉ
ખાહડ દેવિહિં વરણીઈ એ, અજીયડ મહંતા જાઉ-૯

જાંચા જાંચા હુકડલાં દીસઈ વિસમો ઘાટ
ખાહડદેવિ કરાવિઈ એ, સુખઈ સુહેલી વાટ-૧૦

ગિરુયા પરખત આવીયા એ, ધન ધન ચલણુ જ ગાઠાં
સીતલ છાંહ સોહાવણી ય, પવન લહુકઈ તાઠાં-૧૧

હીયઉ કઉં હરખિઈ ઉલ્હસિઉ, પહુતાં પોલી ખારો
ડાખા-જિમણુઈ જિંખ સવે, મન સુધિઈ જુહારે-૧૨

ગિરુયા ગિરિવરિ ગિરિ સિહરે, વંદિસુ નેમિ કુમારો
સહજ સલૂણુઉ સામલઉ, અન ગલિ મોતીહારો-૧૩

ગંગાનીર સુગંધમઈ એ, તેણુ પખાલિસુ અંગો
ભરિઅ કલસ સોવંનમઈ એ, નમસિઉ નેમિજિણિદો-૧૪

માલી આણીન ફલ તઉં, સુગંધા સુવિસાલ
 અંગોઅંગિ રોપિં એ, તઉ ગલિ ઘાલિસુ માલ-૧૫
 બાહાં સોહધં બહરખા એ, કાને કુંડલ બેઉં
 માથધં મઉડ સોવનમધં એ, હીરા ઝલકધં દેહા-૧૬
 પાંચે વરણે પૂજ કીઅ, કરિ બીજઉરઉ છાજધં
 જિણુહ ઉતારિ સ આરતી અ, પંચ સખદ તીહં વાજધં-૧૭
 કલ્યાણત્રય કમલ જિમ, ઇસિઉ જિ રચિઉ ઠાંમ
 વસ્તિગ મંત્રિહિં કારવિઉં, બાણે ઇંદ્રવિમાણુ-૧૮
 ચંદ્રગુફા તિહિં ચંદ્રપ્રભો, ચંદ્રણિ ચરચેસુ અંગો
 નીકે કુસુમે પૂજ કીઅ, તઉ પ્રામિસુ અંગ-૧૯
 નાગઝરે તિહિં મોરઝરે હીરાધં કુંડ વિસાલ,
 જલ નિમ્મલ તિહિં સીયલાં, આણે અમીઅ પચાલ-૨૫
 દેઉલ બા(પા)બલિ દેહરીય. બિંબ ન લાભધં પારો
 જગતિ જુહારીય સચલ હિવ, સેતુજય અવતારો-૨૧
 રાણી વંદિસ રાયમધં એ, નેમિજિણેસર નારો
 ગિરુઆ પહિલી તિહંગધં, સુકકીય કેરધં બારો-૨૨
 રહનેમિ સામી પૂજસિઉં, બંધવ કેરઉ નેમિ
 મયણુ મદિલ ધૂતારિઉં, મગતિ પહૂતઉ ખેમિ-૨૩
 અંબિકદેવી વરણીય એ, સોમલદ્ધ ધરનારે
 એક રખીસર પારણધંએ, સામિણિ હૂધં ગિરનારે-૨૪
 ગિરુઆ પરબત સિહર વિવિધં, તીહ ન લાભધં પારો
 સહસારામે સહસ તિમ કાઇલડી ઝમકારો-૨૫
 ભમરાણુ રણુઝણુ કરધં એ, મોર મધુરી ભાષા
 હીસધં વણુસધં મોરિઉં એ, મોરિઉ રામ સલાખા-૨૬
 સિહરિ અવલોણા આવીયા એ, સાંબપજૂને જાસિઉં,
 ત્રિણિ ત્રિણિ પૂજિસુ બિંબ તિહિ, હુરખિધં રાસ રમેસિઉં-૨૭
 સિયિધ વિણુયગ સિદ્ધ ફલો, ફલહિ તેહની વાટ
 નવિ હીસધં તે દેહરીય, હીમધં વિસમા ઘાટ-૨૮
 અંતરિ અધધં ભુહિરઉ એ, વંદિસુ પ્રતિમા ચ્યારિ
 રતનધં શ્રાવકી આણીયા, કણુયમંડપ જુહારે-૨૯
 ગિરુઆ ગિરુઆડિ તુમૂ તણીય, તીહં ન લાભધં પારો
 નેમિજિણેસર ઉલગઉં ઇસિઉં જિ નામ વિલગઉં-૩૦

ચઉગધ માહે હીડવઉ એ, ભમી ભમી ભવ ભાગિઉં
 જીવદયાલુ દયકરણા, નિરયાગતિ નવારઉ-૩૧
 પાંચઉ વીનવધ પસાઉ કરી, પંચમ ગતિ દિવારઉ-૩૨
 મૂરખિ કીધી વીનતીય, ગિરના તઉં અવધારે
 બુદ્ધિ વિહૂણું બાપડલઈ, કીધી આપ વિચારે-૩૩
 મેરહ સરિસવ કિમ સમઉએ, દિવાયર કિહાં દીવઉ
 કવિઅણુ માહે કાબૂઅડઉ તિણિ લેખઈ ગણેવઉ-૩૪
 સંવત સંવચરએ એકસઠા ધુરિ વષે
 આસૂવદિ અમાવસઈએ, તવન કીઉં મધ હરષે
 હરખ સલૂણી વીનતીય, હીયડામાહિ સંભારે
 મન સૂધઈ જે નીત ગુણઈ, જાત્ર ફલઉ ગિરનારે-૩૫
 ભગતિ ભણી મધ ગાઈએ, મગતિ કરઉ જગદીસ
 ગુણ ગાસુ ગિર્યા તણા એ, ગાઈ ગાહ છત્રીસ-૩૬
 ઇતિ શ્રીગિરનારિ ચૈત્યપરિપાટી સમાપ્ત : તોલહયોગ્ય